

[Miljøministeren]

ster næsten ikke det offentlige budget, medens naturfredningsindsatsen hovedsagelig finansieres over det offentlige budget.

Miljøpolitikken prioriteres løbende af folketinget, f.eks. i love, herunder bevillingslove, og i form af vedtagne beslutningsforslag og dagsordener. Der har været bred politisk enighed i folketinget om næsten alle de foretagne prioriteringer, der siden 1982 har omfattet store initiativer bl.a. på forurensningsområdet og NPO-området, som vi står midt i at gennemføre. Folketingets prioritering har nødvendiggjort en omfattende omstilling og effektivisering af miljøadministrationen.

I denne redegørelse vil jeg derfor tage udgangspunkt i 4 mere overordnede sigtelinier i regeringens miljøpolitik, som er

- at sikre sund kost og rent drikkevand,
- at forebygge nye forureningsproblemer og få ryddet op i dem, vi allerede har,
- at beskytte, pleje og genoprette natur og skove og
- at sikre bedre livsbetingelser i byerne.

Inden for disse sigtelinier vil jeg beskrive de problemer, som jeg mener det er nødvendigt at sætte ind på at få løst i de nærmeste år. Beskrivelsen af de enkelte problemer udtrykker regeringens målsætning.

Jeg vil derefter omtale, hvorledes jeg vil skaffe udvej for at få de opprioriterede miljøproblemer løst.

II. Områder, der prioriteres højt inden for miljøområdet i de kommende år.

Sund kost og rent drikkevand.

Mange af de miljøopgaver, forskellige dele af miljøministeriet beskæftiger sig med, har direkte eller indirekte betydning for kvaliteten af vores levnedsmidler og drikkevand. Det gælder f.eks. opgaver med bekæmpelsesmidler, lokalisering af stærkt forurenende virksomheder, bekæmpelse af luft- og vandforurening og gensplejsning.

Udviklingen i de seneste år har vist, at det ikke længere er en selvfølge, at vores grundvand er af høj kvalitet. Og sund kost er ikke kun et spørgsmål om de enkelte levnedsmidlers kvalitet.

Kostvanerne er ændret. Det viser sig mest ved den måde, kosten i dag sættes sammen på. Vore spisevaner er under stadig udvikling. Det ses bl.a. ved den hastigt voksende »fastfood«-industri.

Fremstillingsprocesserne har ændret sig. Industrielle metoder afløser de traditionelle, og forbruget lægges om mod færdigretter.

Ny levnedsmiddelteknologi har sikret en høj hygiejnisk standard, lang holdbarhed og stor ensartethed for vore levnedsmidler. Samtidig kan denne produktudvikling henimod langtidsholdbare og stabile produkter medføre ændringer i produkternes kemiske sammensætning.

Forureningsproblemer fra omgivelserne overføres fortsat til levnedsmidlerne. Det gælder f.eks. tungmetaller, bekæmpelsesmidler og dioxiner. Også ændringer i medicin anvendelsen og opbevaringsforhold afspejles i levnedsmidlerne.

For at sikre en sundere kost vil indsatsen på levnedsmiddelområdet i de kommende år blive koncentreret om

- kotsammensætningens eventuelle kræftfremkaldende/kræfthæmmende betydning. Et undersøgelsesprogram planlægges iværksat i indeværende år og vil vare ca. 6 år. Programmet tænkes koordineret med frivillige organisationers forskningsindsats.
- storkøkkensektoren, hvor der vil blive optaget forhandlinger med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen om i samarbejde at oprette et selvejende storkøkkeninstitut, der skal rådgive såvel offentlige som private storkøkkener.
- børns og unges kost. Der vil i begyndelsen af 1987 blive iværksat en landsdækkende undersøgelse.
- generelt at vurdere hensigtsmæssigheden af den almindelige danske kotsammensætning i et sundhedsmæssigt perspektiv, idet dominerende sygdomme som f.eks. hjerte- og karsygdomme øjensynlig kan modvirkes ved en ændret kotsammensætning.
- vurdering af dels fremstillingsprocessers påvirkning af levnedsmidlerne, dels svampegifte (mykotoksiner) i levnedsmidler, hvor betydningen af opbevaringsforhold, årstidsvariationer og lignende vil blive fulgt.

Vores *drikkevand* indvindes stort set udelukkende fra grundvandet, uden at rensning er fornøden. Derfor er grundvandet en værdifuld ressource. Men grundvandet er til stadig udsat for en række trusler.